

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 37

מיום ראשון, ו' בטבת תשע"ב, 1.1.2012

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 37 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ו' בטבת תשע"ב, 1.1.2012, בשעה 19:00

משתתפים:

ראש העירייה	מר יצחק רוכברגר -
סגנית ומ"מ ראש העיר	גבי שירה אבין -
סגן ראש העיר	מר שרגא קירשנר -
חבר מועצה	מר גיא קלנר -
חבר מועצה	מר טל עזגד -
חבר מועצה	מר אורן ברעוז -
חבר מועצה	ד"ר יונה ברגור -
חבר מועצה	מר אבירם גרובר -
חבר מועצה	מר שמואל גריידי -
חבר מועצה	מר יעקב קורצקי -
חבר מועצה	מר חיים חשטא -

חסרים:

חברת מועצה	גבי שירלי ברנדס -
חבר מועצה	מר רפאל בראל -
חבר מועצה	מר משה אורי לוין -
חבר מועצה	מר עידן למדן -

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	גבי פרח מלך -
היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום -
גזבר העירייה	מר גיל גורדון -
מבקר העירייה	מר ערן זמיר -
מ"מ מהנדסת העירייה	אדרי' ולדימיר לוין -

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא שימוש בקולונדות ברחובות הראשיים.
2. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא הליכים מול עובדים.
3. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).
4. אישור קביעת שיעור הנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012 יעמוד על 1%.
5. דיון בדו"חות ביקורת משרד הפנים לשנת 2009-2010.
6. מינויו של מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי (וד"ל) מחוז תל אביב.
7. דיון בדו"ח הביקורת של רו"ח מטעם משרד הפנים לשנת 2007 על פי ההנחיות בסעיף ב' במכתב משרד הפנים.
8. שונות.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, בנושא שימוש בקולונדות ברחובות הראשיים.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה שמספרה 37. אני אתחיל עם השאלות. שאילתה ראשונה של חבר המועצה אבי גרובר בנושא שימוש בקולונדות ברחובות הראשיים, בעקבות פסק דין. אתה רוצה להקריא את הכל?

מר אבי גרובר: לא, אני אגיד בקצרה. השאלתה הזאת מטפלת באופן שבו העירייה מטפלת, או לא מטפלת, בשטחים פרטיים שיש בהם אינטרס לציבור. מדובר פה על השימוש בקולונדות ברח' סוקולוב, אבל זה גם רלוונטי לאוסישקין, גם לבתים מסוימים בויצמן. מה שלמעשה אמר פה המפקח על רישום המקרקעין בתל אביב שלפניו זה הובא, והעירייה לא היתה צד להליך הזה, זה שהקולונדות למעשה הן שטח פרטי של הבניינים מעליהן, שטח מגורים, שהעירייה מעולם לא הפקיעה את השטחים או יזמה שם הליך לרישום זיקת הנאה או דאגה באיזושהי דרך אחרת להבטיח את הפתיחה של זה לציבור הרחב. מה שקורה שם בפועל, שבבתי עסק מסוימים לקחו את האזורים האלה וסגרו אותם לשימוש המסחרי שלהם, חסמו לגמרי את היכולת של הציבור לעבור במקומות האלה, ופה מה שמורה אותו מפקח, אותו רגולטור, הוא מורה להם לפנות את השטחים, לפנות משם כל דבר ששמו. מדובר פה על ג'ויה, ג'ויה בנו שם במה, יש קיר בצד אחד שסוגר לגמרי את השימוש, יש שם גם חנות לממכר אוכל שגם כן למעשה סגרה, חלק מהחנות זה גם אותו שטח של קולונדות. הציבור בכלל לא יכול להיכנס לשם, לא יכול להשתמש בזה. ופה הוא נותן קביעה מאוד מפורשת שאומרת: זה צריך לחזור לבית, צריך לפנות משם את הכל, אי אפשר לבנות שם את מה שבנו שם.

מה שאני שואל פה זה שלוש שאלות: (1) לאור זה שהעירייה לא היתה צד להליך, מה העמדה של עיריית רמת השרון, אם היא מסכימה להחלטה הזאת, אם יש לה מה להגיד על ההחלטה הזאת. (2) מה בכוונת עיריית רמת השרון לעשות כדי להסדיר את השימוש של הציבור בשטחי הקולונדות האלה? (3) האם העירייה עצמה מתכוונת לעזור ליישום החלטת המפקח?

מר יצחק רוכברגר: ההחלטה של המפקח על רישום המקרקעין בתל אביב היא החלטה עם משמעויות רבות. מאוד מסובכת, מורכבת, אבל ברורה מאוד. ולמרות הכל, אני קיבלתי אותה בשבוע שעבר ואנחנו לומדים אותה ואני יודע ששלחת את זה בסוף השבוע, את השאילתה, אני חייב להתעמק איתה, לחשוב איך לענות עליה. זה לא שליפה מהמותן. אבל בהחלט אנחנו מחויבים לתת תשובה ולתת את הדעת על ההחלטה הזאת, כי יש לה השלכות. אני ביקשתי לשבת עם מיכה ביחד עם ולדימיר כדי לבדוק את ההשלכות ואנחנו ניתן לזה תשובה. פשוט אין לי כרגע תשובה מסודרת, אבל אני אומר לך שההחלטה היא מאוד משמעותית, ולכן אנחנו ניתן את התשובה ונלמד אותה טוב-טוב.

מר אבי גרובר: אתה אומר 'עוד לא הספקנו להיערך', אז אפשר שבישיבה הבאה או ישיבה אחת אחרי זה תינתן תשובה?

מר יצחק רוכברגר: בוודאי.

2. שאילתא של חבר מועצת העיר, אבי גרובר בנושא הליכים מול עובדים.

מר יצחק רוכברגר: לגבי השאילתה הנוספת שלך, לגבי הנושא של

הליכים מול העובדים, אני לא מתכוון לענות על השאלתה הזאת, ואני אסביר גם למה. כי שני הנושאים עומדים בפני בית הדין לעבודה. בהליך של צמח, הוא הודיע שהוא בכלל פנה למשטרה, אז כל תשובה שאני אענה כאן יכולה לגרום נזק כזה או אחר, או לא להוסיף למהלכים שקיימים. לכן, אני מבין את הדאגה שלך, חסרת התקדים, לשני העובדים האלה.

מר אבי גרובר: לא, שנייה.

מר יצחק רוכברגר: אני לא יכול לענות לך. אני אומר לך, אני התייעצתי על זה.

מר אבי גרובר: תן לי שנייה מילה, אחרי זה תענה. אני בכוונה לא נכנס פה לעניינים בינך לבין העובדים, אני לא נכנס פה לעניינים של מה קורה.

מר יצחק רוכברגר: אגב, זה לא ביני לבין העובדים, זה בין העובדים ובין העירייה.

מר אבי גרובר: נכון, בין עיריית רמת השרון לגביהם. אני לא מדבר פה על הליכים, אני לא אומר פה מילה אחת של איזושהי עמדה – הליכים מוצדקים, לא מוצדקים, לא נכנס לזה. זה לא העניין שלי כרגע. יכולה להיות לי דעה, אבל זה לא העניין עכשיו. מדובר פה על כספי ציבור.

מר יצחק רוכברגר: אני חייב לומר לך רגע משהו. נראה לי קצת לא הוגן לעשות פוליטיקה בשעה שאחת העובדות נשוא השאלתה נמצאת פה, כשהיא לא הוזמנה לישיבה, אין צורך בנוכחות שלה בישיבה. יושבת פה, ואתה עושה פוליטיקה. אבל בסדר.

- הערה מהקהל -

מר יצחק רוכברגר: כשאני אשאל אותך תעני לי. לא הוזמנת לישיבה

ואת לא צריכה להיות בישיבה. אני אומר לך עכשיו, את לא מוזמנת לישיבה.

מר אבי גרובר: זו ישיבה פתוחה.

מר יצחק רוכברגר: אל תתווכחי איתי בבקשה, עוד מילה ואת בחוץ.

מר אבי גרובר: אני באמת לא מבין מה הקשר בין זה שהיא נמצאת

פה לעניין. יש פה שאלה פשוטה, יש פה שימוש בכספי ציבור, יש פה שאלה

ששואלת כמה כסף עיריית רמת השרון, מכספי תושבים, כספי מיסים, הוצא

במסגרת ההליכים האלה. אנחנו דנים בימים אלה על תקציב. זו שאלה, אני

חושב, הכי לגיטימית בעולם. פשוט מספר. לא קשור בכלל לתלונה שהגיש או

לא הגיש ומה יהיה. יש פה שני מספרים שאני סבור שזכותם של תושבי רמת

השרון לדעת.

מר יצחק רוכברגר: אינני טוען כנגד הלגיטימיות של השאלה שלך.

מר אבי גרובר: אבל אתה לא עונה.

מר יצחק רוכברגר: תן לי, בבקשה. לא רק שלא עונה, לא אענה. בייעוץ

שקיבלתי. בייעוץ משפטי שקיבלתי, אינני רשאי לקיים על זה דיון, מאחר

שהנושא עומד ותלוי בפני בית הדין לעבודה. לא רק בפני בית הדין לעבודה.

אחד העובדים, שהוא נשוא השאילתה, טוען גם שהגיש תלונה במשטרה. לכן

אני לא יכול לענות על השאילתה.

מר אבי גרובר: כמה עולה ההליך?

מר יצחק רוכברגר: סליחה, לא יכול לענות לך. תקשיב, אל תתווכח

איתי. לא יכול לענות לך. יש לך הערות לגבי השאילתה הזאת? תפנה למשרד

הפנים שינחו אותך איך לפעול. הלאה. אני לא יכול לענות פשוט, מה לעשות.

מר אבי גרובר: אפשר לדעת למה כבודו לא יכול לענות?

מר יצחק רוכברגר: סליחה, אתה לא שואל אותו, אני שואל אותו. יש

לך השגות, משרד הפנים ינחו אותי לענות – נענה. לא ינחו אותי לענות – לא נענה. מה לעשות, יש סדר.

6. מינויו של מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי (וד"ל) מחוז תל אביב.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את מינויו של מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי במחוז תל אביב. אני אסביר. מני עוזר לנו ועובד כיועץ לעניינים של קידום פרויקטים. בין השאר, נושאים של הפארק בתע"ש, הנושא של 420 יחידות דיור באלכסנדרוני ונושאים נוספים. מני ישב בזמנו בוועדה משותפת של המינהל וצה"ל, הוא היה בכיר מאוד בתפקידים האלה, מתאים מאוד להיות נציג שלנו. אני מבקש לאשר אותו כנציג העירייה שלנו בוועדה לדיור לאומי, על מנת לקדם פרויקטים.

עו"ד מיכה בלום: רק נושא אחד, שהוא לא יוכל לקבל שום החלטה בעסק.

מר יצחק רוכברגר: בוודאי, זה הכל בהמלצה שלנו.

ד"ר יונה ברגור: הוא עובד בהתנדבות?

מר יצחק רוכברגר: בוועדה כן.

ד"ר יונה ברגור: ובכלל, כיועץ?

מר יצחק רוכברגר: יועץ על חשבונני.

מר אבי גרובר: מי נציג העירייה בוועדה המחוזית? מי מייצג את העיר בוועדה המחוזית? אם אני מבין נכון זה למעשה גוף שהוא די מקביל לוועדה המחוזית. אני רוצה לשאול למה מהנדס העיר לא.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך. בוועדה המחוזית אני מוזמן כממלא מקום ולפי נושאים קוראים לנו. יש הרכב של כמה ראשי רשויות, זה נדמה לי קריית אונו, חולון, הרצליה, ואני ממלא מקום.

מר אבי גרובר: אז למה מהנדס העיר פה לא? למה אתה לא סבור שמהנדס העיר צריך להיות נציג?

מר יצחק רוכברגר: אני לא סבור. שמו פה בנאדם, יש לו ניסיון, יש לו ידע, יש לו היכרות רבה עם כל הגורמים שם. אני צריך לעשות מה שיעיל כדי לייצר דירות ולזרז את החסמים ואת ההליכים. ממלא מקום מהנדס העירייה עמוס עד לראש בעבודה, תאמין לי, והוא טוב לדברים האלה. לא כל דבר אני טוב, לא כל דבר הוא טוב. לדבר הזה מני יכול לקדם הרבה. חברים, אני מבקש לאשר את מני כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי במחוז תל אביב. מי בעד? מי נגד? 1. נמנע?

<p><u>החלטה מספר 215:</u> הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) למנות את מר מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי (וד"ל) מחוז תל אביב.</p>
--

3. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, מיכה, אני צריך פה את עזרתך. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה ברח' רבנו תם 4 רמת השרון, לעמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול ברמת השרון. יושב לידי מיכה, אני חושב שאנחנו הגשנו את החומר משהו לפני חודש בערך. נכון?

עו"ד מיכה בלוס: נכון.

מר יצחק רוכברגר: לכולם העברנו את החומר, ללמוד, לראות. אני חושב שזה סוף סוף יום של בשורה לאחר שלמעלה משמונה שנים, התהליך הזה החל עוד בהיותי חבר מועצה, לא הייתי אז ראש הרשות, ומכל מיני סיבות תקעו את העניין הזה ולא אפשרו לייצר בינוי מוסכם ומושכל לבית הכנסת. סוף סוף מיכה, היועץ המשפטי, הצליח לשחרר את זה, הצליח להביא להבנות גם למול בית המשפט, ואני חושב שמגיעה לך תודה. ואם אנשים נוספים נגעו בנושא ועזרו וסייעו, אני פשוט לא בקיא בכל מי שנגע בעניין מטעם הרשות, אז גם להם תודה במידה וכן. אני כבר מראש אומר, אחר כך תהיה הצבעה, אבל אני גם רוצה לומר משהו לכם, נציגי בית הכנסת. אני חושב שהניסיון שלכם, הרצון שלכם לקדם את התהליך, ואני אינני איש דתי ואתם לא חרדים וההפך, כל אחד מכם ביומיום עוסק בענייני היום וכו'. רוצה לומר לך, משה, עם כל זה שלפעמים היה פה מתח ושם מתח ואתה לקחת ללב הרבה וכו', אני רוצה לומר לך שעשית באמת עבודת קודש כדי לקדם את

התהליך. אני חושב שראוי לרמת השרון שקבוצה של תושבים שרוצה לבוא לקדם בית כנסת, זה לא בית כנסת חרדי, זה בית כנסת לכלל היישוב, כל המילים החמות אליך. יש חברים נוספים שהיו כאן פעילים ועשו, וזה אני חייב לציין, אני מכיר את יום-טוב, מטפל בנושא הזה, פעם אחת באופן רשמי ופעם באופן לא רשמי. אבל לפחות עליי הוא יושב כמעט כל יום כדי לקדם את התהליך הזה. יום-טוב, גם אם היו בינינו לפעמים עימותים וויכוחים, תודה לך, כי עשית את זה בצורה מכובדת מאוד גם אתה. עכשיו, מיכה, תציג בבקשה את עיקרי ההסכם.

עו"ד מיכה בלום: כמו שאמרנו, זה כמה שנים טובות כבר פה במערכת. אנחנו עכשיו במצב שהעירייה כבר אישרה את ההקצאה של המבנה הזה על מנת שיעשה שם פיתוח ובנייה נוספת. אנחנו היינו בבית המשפט, בית המשפט יודע שאנחנו מעלים את זה עכשיו לאישור החוזים מאחר ולגבי ההקצאה אנחנו אמורים גם לאשר את החוזים שנחתמו עפ"י נוהל חוזר מנכ"ל. לכן נעשה חוזה פיתוח. כאשר בית הכנסת המוצע יעמוד בחוזה הפיתוח ויקבל את ההיתר תוך חצי שנה, אז הם יוכלו לקבל את הסכם ההקצאה שייכנס לתוקפו אחרי גמר חוזה הפיתוח. הוספנו פה את כל זכויות העירייה וכל הדברים עומדים פה בהתאם לחוזר מנכ"ל של משרד הפנים. לאחר חתימת ההסכם כמו שהוא כבר נחתם באישורכם, יועבר הנושא לשר הפנים לאישור ואני מאמין שבזה תסתיים הפרשה הזאת והם יוכלו להתחיל לפעול. זהו. אני מבקש מכם לאשר את הסכם הפיתוח ואת חוזה ההקצאה.

מר יצחק רוכברגר: הערות. רק שנייה, יש לי שאלה אליך, היועץ המשפטי. העובדה שאבי, אני שואל, אני לא קובע. העובדה שאבי היה מבין אלה שהתנגדו לתהליך בזמנו והלכו לבית המשפט והובילו יחד עם התושבים תגרום משום ניגוד עניינים בהצבעה עכשיו פה?

עו"ד מיכה בלום: אני חשבתי בזמנו שהוא ייצג, והוא תיקן אותי ואמר שהוא לא ייצג את הדיירים, אלא רק היה בין המתנגדים. מאחר שהוא היה שם בין המתנגדים ולא זה, הוא לא יושב בניגוד עניינים.

מר אבי גרובר: גם לפני שהייתי חבר מועצה ומאז שאני חבר מועצה אני פחות מעורב בהליכים. עוד פעם, לא התנגדנו, וזה לכל הדרך, לא התנגדנו לעצם השיפוץ של בית הכנסת. אני נולדתי שני בתים מבית הכנסת, גדלתי ליד שני בתי הכנסת. לדעתי פה הסיפור הוא בכלל אחר, הסיפור הוא בכלל שתי קבוצות של תושבים שחיות מאז שאני שם בסטטוס קוו מאוד יפה בין שתי הקבוצות, ופה היה חשש של קבוצה אחת שהקבוצה השנייה באה לשנות את האופי של השכונה. במישור הזה, אני תיכף אכנס לעניין ההשגה המשפטית שיש לי פה על מה שיש, אבל במישור הזה, ממה שאני יודע, מתנהלים כל הזמן דיונים בין הצדדים, כולל בימים האלה. אני מקווה, משה, שאני לא מסבך אותך, אבל יש לי כמות לא מבוטלת של שעות עם משה בניסיון לקדם איזושהי פשרה בין הצדדים. אני חשבתי שהגעתי איתו לפשרה טובה, אחרי זה קרה מה שקרה, לא משנה. היום הונח איזושהו משהו על השולחן. אני חשבתי שהיה נכון להשלים את ההליך הזה ששתי הקבוצות יהיו פה ביחד עם נייר חתום ביניהן, ואני מצר על זה שמביאים לפה משהו לדעתי עוד בחודש שמיני, כל כך קרובים כבר, התינוק כבר בשל והכל, והיה אפשר לעשות את זה ואז שני הצדדים היו יכולים להרגיש שהם חלק מהתהליך ולא שצד אחד עכשיו, עוד פעם, אני למשל לא הודעתי להם בכלל שזה עולה היום, הם מחכים לדיון בבית משפט והם בטוחים שהנושא יגיע לבית משפט ושם הוא ייסגר. במקום זה מביאים את זה פה לדיון, לדעתי מפקשים פה.

עו"ד מיכה בלום: גרובר, אתה היית בבית משפט ואתה יודע שבית המשפט יודע שזה עולה.

מר אבי גרובר: הוא יודע שזה אמור לעלות, הוא יודע שהצדדים מחכים שיתנו להם את הסכם ההקצאה והסכם הפיתוח כדי שהם יוכלו להתייחס אליו. זאת אומרת, הם לא מוכנים להציג להם אותו, הם לא יוכלו להתייחס אליו, ואנחנו כבר פה מאשרים אותו. הם לא קיבלו אותו, הם לא ראו אותו ועכשיו אנחנו כבר למעשה קובעים עובדה, אז לא יהיה להם הרבה מה לעשות. אתה אומר בית משפט אחרי זה יפסול את ההסכם שאנחנו מחליטים פה? אני לא יודע. עוד פעם, אני רואה מודל אחר של עבודה של עירייה עם תושבים. יש פה קבוצה אחת של תושבים שעובדים אתנו, איך אפשר לעשות את אותו דבר גם עם הצד השני? איציק, אנחנו היינו פה, גם בפרוטוקול שהמציאו פה עם החומר, נאמר במפורש שכשיובא המבנה תוקם ועדה שיהיו בה חברים חברי מועצה. אתה גם אמרת לי 'אין לי בעיה שאתה תהיה שם' ונוכל להסכים על איזשהו נוסח. אבל למעשה פה כבר סוגרים את העניין, אנחנו מקבלים את ההחלטה על ההסכם. עוד פעם, אני לא יודע, יש לי השגות. כתוב פה למשל שהליך ההקצאה בוצע במלואו, כדין והכל. למיטב ידיעתי לא בוצע בכלל הליך הקצאה.

עו"ד מיכה בלום: זה בפני בית המשפט.

מר אבי גרובר: בסדר, אז זה העניין. אתה בהסכם הבא כבר קובע שהוא בוצע, כשבמקביל יש עתירה שהליך ההקצאה הוא לא כדין. לא בוצע הליך הקצאה, אין תבחינים, העירייה עוד לא קבעה תבחינים ואיך מחלקים בכלל שטחים ציבוריים. אין את זה. אין ברמת השרון תבחינים כאלה. אז אומרים פה שביצעו הליך הקצאה כשאינן בכלל את התבחינים שעל סמכם מבצעים הליך הקצאה. אז לא בוצע פה הליך הקצאה. לא בוצע פה הליך הקצאה. אז אפשר להגיד אוקיי, אז לא צריך, לא רוצים. אבל הליך הקצאה תכלס לא בוצע ואנחנו פה מאשרים הסכם. אז זה כשל ראשון, כמו שאני רואה

אותו. אם רוצים ללכת עם זה בכל זאת, שילכו בכל זאת. גם הסתכלתי פה קצת על החומר שהעברתם לנו. בין השאר, דרך אגב, לאור עימות אחר שיש ברמת השרון בנושא של בית כנסת בר יוחאי. יש פה איזושהי הגדרה לדעתי מאוד לא ברורה.

מר חיים חשטא: מה אתה מכניס עכשיו בר יוחאי? מה הקשר עכשיו בר יוחאי?

מר אבי גרובר: אני לא מדבר עכשיו על העניין של חדר-

מר יצחק רוכברגר: גרובר, דבר חופשי, יש לך עשר דקות לדבר. נשאר לך עוד ארבע. אני אתן לך עוד דקה. הלאה.

מר אבי גרובר: פעם ראשונה פה שסופרים את הדקות.

מר יצחק רוכברגר: אף אחד לא יפריע לו. אני סופר את הדקות. נגמר, אין זה. סופר.

מר אבי גרובר: אין בעיה. תראה, היום יש במקום בית כנסת. עכשיו מבקשים לבנות משהו שיש בו עוד איזשהו חדר ופה אומרים גם שבחדר הזה יהיה אפשר ללמוד ויהיה אפשר לעשות כל מיני סוגים של לימודים, אבל לא תהיה ישיבה. זאת אומרת, יש פה הגדרות שהן לא לגמרי ברורות. לא למשל קובעים שיהיה אפשר לעשות שם שיעור של עד 20 איש או 50 איש או 3,000 איש. אתה מבין? ההגדרות הן מאוד לא ברורות. ואז אחרי זה, החבר'ה שנמצאים פה, ואני, דרך אגב, מכיר לא מעט מהם, אני מכיר כמה מהם, וטוב, אני יכול להגיד לך שאני סומך עליהם שהם לא יתנו שיקרה שם משהו שהוא אחר. עוד שבועיים, עוד שנתיים, עוד עשר שנים, יכול להיות שחלקם יקבלו החלטות עם עצמם מה שהם עושים, שמחר אנשים אחרים יפעילו את המקום

והם יתנו לזה אופי אחר לגמרי.

מר חיים חשטא: על כל דבר אתה תגיד את זה, מה הקשר?

גב' שירה אבין: שעוד עשר שנים יהיו אנשים אחרים.

מר חיים חשטא: אני אהיה פה עוד עשר שנים, אתה תהיה? מה

הקשר? אני, בעזרת השם, אהיה. אתה מפחד אולי הם יחזרו בתשובה ויהיו דתיים. מתפללים שם.

מר יצחק רוכברגר: חיים, תן לו לדבר. תיכף אני אציע הצעה לבנות

מסגד במקום זה, תראה איך הוא קופץ, הוא בעד. מסגד הם יהיו בעד. איך זה?

מר אבי גרובר: בוא ננסה, תגיד לעשות מסגד.

מר יצחק רוכברגר: עזוב.

מר אבי גרובר: תעשה את ההצגה הזאת.

מר יצחק רוכברגר: מה אתה מדבר? יש פה שנאת חינם. זה מה שאתם יוצרים.

מר חיים חשטא: נטו. וזה יהיה, ושר הפנים יחתום.

מר יצחק רוכברגר: תן לו לדבר. מדברים א' ועושים ג'. אומרים בעד אבל הם נגד. יאללה, בסדר. תתקדם.

מר חיים חשטא: על מה אנחנו רוצים, שיתפללו? לשלום חיילי צה"ל הם מתפללים.

מר אבי גרובר: היום הם לא מתפללים?

- מר חיים חשטא:** מתפללים, מה אתה רוצה?
- מר אבי גרובר:** אז מה אתה רוצה? מישהו אמר לא להתפלל?
- מר יצחק רוכברגר:** חשטא, תן לו לדבר, אני רוצה לסיים את העניין.
- מר אבי גרובר:** אתה מאשר פה הסכמים, תדע מה אתה מאשר.
קראת את ההסכם?
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיך.
- מר חיים חשטא:** לא, אני לא יודע לקרוא בלי ניקוד.
- מר אבי גרובר:** לא קראת את ההסכם. אז מה אתה יודע מה אני מעיר?
- מר חיים חשטא:** חצוף.
- מר יצחק רוכברגר:** תמשיך.
- מר אבי גרובר:** אני חצוף?
- מר חיים חשטא:** אתה שונא, אתה לא חצוף.
- מר אבי גרובר:** אתה בא לפה ככה, אתה לא קורא בכלל את מה שמוצג.
- מר חיים חשטא:** אני קראתי את זה ואני יודע וזה כבר 7 שנים.
- מר יצחק רוכברגר:** חשטא, מספיק. תמשיך.
- מר חיים חשטא:** איזה שנאה.

מר אבי גרובר: אז אמרתי לך, ההסכם כרגע לדעתי לא מבטיח מצב שמחר לא מתקיימת שם ישיבה והאולם שמקימים שם לא ישמש לשימושים אחרים שישנו את האופי של השכונה. לדעתי ההסכם כאן הוא לא טוב.

מר יעקב קורצקי: אתה יודע שעל האולם שמדובר, יש אותו דבר בחוץ, שם עושים את הסעודה השלישית בדרך כלל, שזה באמת מפריע לתושבים, שזה לא מכובד. את כל העסק הזה, יקחו את זה 4 מטר למטה. גם יהיה פחות רעש לתושבים. אתה יודע את זה, אבי, אתה אחד שגר שם.

מר אבי גרובר: אני יכול לענות לך משפט?

מר יעקב קורצקי: אתה יודע למה אני לא עונה לך בכלל, למה השתדלתי להתאפק ולא לענות לך? כי זה תת רמה מה שאתה עושה.

מר אבי גרובר: תבוא אליי אחרי הישיבה הביתה-

מר יעקב קורצקי: אתה עושה פוליטיקה.

מר אבי גרובר: אני אראה לך את התכנית שכוללת את כל מה שאתה אומר.

מר יעקב קורצקי: את מה שאתה אומר, אתה מחכה יום חמישי תהיה כתבה על התושבים. אתה עוד מוסיף אש למדורה. מה אתה תשיג? זה שמונה שנים. לא נשים לזה קץ לעניין הזה?

מר אבי גרובר: אם הוא היה מנהל את זה כמו שצריך זה היה נגמר לפני שש.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: אתה לא נגד בנייה לזוגות צעירים, אתה תומך, אבל כשיש אוהלים אתה נמצא איתם, רק מגיע לפה, איזה סיכוי שיהיה לזוגות צעירים אתה הראשון שתוקע פה מקל בגלגלים. אני לא נגד תפילות בבית כנסת-

מר יצחק רוכברגר: אתה היית נגד יוספטל, אתה נגד הזוגות הצעירים במועצה, ולא יעזור לך, אני אעשה את הכל.

מר יעקב קורצקי: אבי, תביא לי נושא אחד, שלוש שנים...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: תראה את התכנית שאני דיברתי עליה עם משה, ושהוא יגיד לך שאני לא באתי והצעת.

מר יעקב קורצקי: כמה פעמים הוא ישב איתך כבר? אתה אומר שלוש הצעות.

מר אבי גרובר: תשאל אותו. כולל חדר סעודה שלישית, כולל הכל.

מר יצחק רוכברגר: גרובר, תקשיב. חברה שלך מהוועד הציבורי, שהיא עורכת דין, היתה אצלי בפגישה. חברים, תרשו לי בבקשה.

מר אבי גרובר: למה אתה אומר שנאה?

מר יעקב קורצקי: בנאדם שיש לו...

מר אבי גרובר: אני דיברתי איתו על תכניות שישי אחרי שישי.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: ישבתי איתו על בית כנסת של 1,100 מ"ר, עם חדר

לסעודה שלישית, עם הכל. איך זה? אם אני שונא, איך זה?

מר יצחק רוכברגר: בוא אני אספר לך.

מר אבי גרובר: שלוש שנים זאתי אחורה כדי שיוכלו...

מר יצחק רוכברגר: די, מספיק. אני אענה לך. אבי, פעם ראשונה אני מזהיר אותך, תשתוק, די. רבע שעה דיברת, די. עכשיו תקשיב. אני רוצה לענות לך משהו. זה שאתה ישבת עם משה, עם אחרים ודיברתם על תניות, הכל נכון. אני לא אומר לא נכון. אבל את הטריקים אני גם מכיר הרי. עכשיו בוא אני אעשה לך משהו. פעם אחת נשים את הדברים, ויש כאן תושבים, ואני רוצה לומר לך, אני ביקשתי מהם להגיע. למה ביקשתי מהם להגיע? שפעם אחת יראו את האמת על מה אנחנו מדברים. עכשיו תראה, למה אני מתרגז? היתה אצלי חברה שלו מהוועד בעבר, ודיברו על בית הכנסת, והתחייבתי בהתחלה ואני גם מתחייב עכשיו שלא יהיה שם לא כולל ולא ישיבה ולא אולם שמחות. כמובן שאם רוצים לעשות שם איזה ברית או משהו שהוא טקס דתי, בר מצווה, סולידי, לא אולם אירועים – זה בסדר גמור, אין שום בעיה בדבר הזה. אמרה לי עורכת דין שהיתה אצלי בלשכה: 'אני גרה שם בצמוד לבית הכנסת. כשאני שומעת את קול השופר זה עושה לי חלחלה בגוף'. העפתי אותה מהחדר באותה דקה. בושה וחרפה, אתם מדברים איתי על אהבה? על איזה אהבה אתם מדברים? עכשיו אני אגיד לך יותר מזה. התחייבתי כאן, ואני מתחייב לאורך כל הדרך, אני גם אמרתי את זה, שאני אפעל שבסופו של תהליך ייחתם הסכם שבו יהיה ברור שלא יהיה שם לא כולל ולא ישיבה ולא אולם שמחות, וזה ייעשה. אלא מה? מגיעים לתובנות עם התושבים, מגיעים לתובנות איתם על מה הולך להיות והכל. כשצריכים לבוא ולחתום לבקש חתימה, מושכים ולא מגיעים ופתאום אי אפשר, ויש דיון אז אי אפשר להגיע לדיון כי הם צריכים לדחות אותו, ועושים את כל התרגילים שבעולם כדי שלא

יהיה. בית המשפט ביקש מאתנו, אתה היית, אני חושב, בדיון, או שאתה יודע מזה. בית המשפט אמר לנו 'אנא, תביאו לנו בבקשה מוצר מוגמר, תביאו את זה למועצה על מנת לסגור את הנושא הזה ולהתקדם איתו'. לכן הנושא הזה נמצא כאן. אני אתן לך, מיכה, בסוף לסכם. לכן הנושא הזה נמצא כאן על מנת שפעם אחת נגמור את זה, כי הנושא התקדם והלך קדימה והגיע הזמן כבר לגמור את הביזיון הזה. פה מנסים להרוויח כל הזמן זמן, כל הזמן מנסים להרוויח כאן משיכה, כל פעם בתירוץ כזה ובתירוץ אחר, ובלבד להכשיר את העסק הזה. די, מספיק. אז בונים שם, מי שישמע יחשוב.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה, ברשותך, רק להבין למה מביאים את זה לאישור מועצת העירייה לפני שיש פסק דין.

מר יצחק רוכברגר: בית המשפט ביקש להביא את זה לפני שיהיה פסק דין.

ד"ר יונה ברגור: הוא לא ביקש.

מר אבי גרובר: זה לא בדיוק מה שהוא אמר.

מר יצחק רוכברגר: מיכה יענה.

עו"ד מיכה בלוס: אני הייתי גם גרובר היה.

ד"ר יונה ברגור: רגע, הוא ביקש?

עו"ד מיכה בלוס: כן, הוא ביקש, ודאי שהוא ביקש.

מר שמואל גריידי: אתה היית שם, יונה? היית בבית המשפט?

ד"ר יונה ברגור: לא.

מר שמואל גריידי: אז הוא אומר לך שהוא היה, אז מה הבעיה?

מר יצחק רוכברגר: תן לו לענות.

עו"ד מיכה בלום: אני מבקש להעמיד דברים על דיוקם. בית המשפט המחוזי בתל אביב הזמין אותי בתור היועץ המשפטי של העירייה ורצה לשמוע את עמדתי בעניין. הגעתי לבית המשפט המחוזי, כשבעצם העירייה אישרה עוד ב-8/2/09, והעותרים מנסים לנהל משא ומתן על חוזה הפיתוח ועל חוזה ההקצאה. הודעתי לשופטת שהעירייה לא מתכוונים לנהל משא ומתן עם תושבים על חוזה הפיתוח וחוזה ההקצאה. כי זה תחילת משא ומתן שלא ייגמר לעולם. אני אצטרך עם כל תושב ותושב לנהל משא ומתן לגבי הסכם הפיתוח והסכם ההקצאה של העירייה, דבר שלא ייעשה. היא קיבלה את דעתי. הודעתי לה, והיא ביקשה שאני אעביר את זה למליאת מועצת העיר על מנת לאשר בהתאם לחוזר המנכ"ל של משרד הפנים את חוזה הפיתוח וחוזה ההקצאה בפני המליאה מאחר ואנחנו צריכים את זה, למרות שכבר אישרנו את ההקצאה. אנחנו חייבים גם לאשר את החוזים. לכן אנחנו פה היום ובעוד יומיים יש דיון בבית משפט והשופטת מחכה לקבל את החלטה שלנו בעניין הזה.

מר חיים חשטא: זכותנו להחליט מה שאנחנו נחליט.

עו"ד מיכה בלום: אחרת בית המשפט יפסוק אחרת, לעניין ההקצאה שכבר אושרה פה במליאה, קרי – ב-9/2/09. ועכשיו עוד משהו. כל הטיעונים פה שהועלו הם טיעונים תכנוניים. כאשר היתה ועדה שישבה, ועדת הקצאות, ושמעה את ההתנגדויות, ההתנגדויות שנשמעו היו התנגדויות תכנוניות, הוועדה תיקנה את החלטתה והמליצה למליאת מועצת העיר לאשר את ההקצאה וכך אכן נעשה. עכשיו, אם לתושבים יש איזושהי בעיה לעניין

התכניות, הם רשאים להגיש לוועדת התכנון והבנייה התנגדויות באם יהיה להם רשות לעשות כן. כרגע, מבחינת ההקצאה, אין להם Say. דהיינו, אנחנו צריכים היום לאשר את חוזה הפיתוח ואת חוזה ההקצאה כפי שהם היום.

מר אבי גרובר: המבנה כבר אושר, לא?

עו"ד מיכה בלום: בקשה להיתר יש.

ד"ר יונה ברגור: אני קצת לא הבנתי, אבל אולי בכל זאת תסביר לי במשפט אחד, לא בכעס.

עו"ד מיכה בלום: אני לא כועס בכלל.

ד"ר יונה ברגור: אין אפשרות לחכות רק לפסק דין של בית המשפט ואז רק לאשר את זה כאן?

עו"ד מיכה בלום: ההפך, בית המשפט מחכה להחלטה. השופטת מחכה להחלטה לעניין אישור החוזים האלה. כי זה נדרש לפי חוזר המנכ"ל של משרד הפנים.

ד"ר יונה ברגור: שאלה אחרונה. על איזה שטח בינוי מדובר? אפשר לדעת את המטראז'?

עו"ד מיכה בלום: זה שטח של כ-1,300 מ"ר.

מר יצחק רוכברגר: יונה, ואם יהיה, למשל, סתם דוגמה, 20 מ"ר, אתה תאשר? אתה גם לא תאשר, מה זה משנה? אתם סתם שואלים.

ד"ר יונה ברגור: למה אתה אומר את זה? אני אגיד לך למה אני שואל את זה. אני מבין שיש שלב סופי, כמו שאבי אמר, של הסכם פשרה בין

המתנגדים לבין העירייה.

מר יצחק רוכברגר: יונה, סליחה רגע. סלח לי, אדון עורך דין, תשמע את השאלה שלו.

ד"ר יונה ברגור: אני מסביר, אתה אמרת משהו.

מר יצחק רוכברגר: אני גם מודה שנתתי לך חופש הצבעה בנושא דת, תמיד. הנה, גם אני אומר לך.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מוטרד מזה. אבל בוא, אני רוצה להסביר לך למה אני רציתי לדעת את המטראז' הבנוי. היות ויש הסכם חתום לא חתום, אבל נוסח שמקובל על הצדדים, ובנוסח הזה כתוב מספר מסוים של מטראז' מרובע, ואני רוצה לדעת אם חוזה ההקצאה חופף למטראז'. זה כל מה שרציתי לדעת. יש פי 2.

מר אבי גרובר: אני חייב לתקן אותו במשהו.

מר יצחק רוכברגר: מטעם מי אתה עונה, סליחה?

מר אבי גרובר: מטעם התושבים.

מר יצחק רוכברגר: תן לו לענות.

מר יעקב קורצקי: אבי, סיימת את העשר דקות שלך.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו מקצים להם את השטח, רשאים לפתח בהתאם לזכויות הבנייה שיש עפ"י המגרש.

מר יצחק רוכברגר: אבל מיכה, הנה החומר, הנה הבקשה.

גב' שירה אבין: שטח עיקרי 936.

???: מה שהם סגרו איתי, ככה זה נבנה. 1,230...

ד"ר יונה ברגור: זה מה שאני רוצה לשמוע.

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: 936.39 מ"ר, ועוד 264 מ"ר.

מר שמואל גריידי: אני רוצה להזכיר, בתחילת הדרך שלנו, גם איציק

שלך וגם שלי, שדנו בסוגיה הזאת של בית הכנסת, ואני חושב שוועד בית הכנסת עשה את כל הדברים לטובת העניין על מנת לקדם ולדבר עם התושבים, ולדעתי היו שם שני אדריכלים ברסלבים ולנדא, ולפחות הגיעו לשש חלופות לבית הכנסת כדי לבוא ולנסות להביא לסדר את העניין הזה. למרות הכל, היתה התנגדות חריפה בנושא. אני זוכר את המילים של עו"ד טויסטר, אז הוא הוביל את הגישור, דרך אגב, את בני עקיבא ברח' יצחק שדה. אמר לי עו"ד טויסטר: 'שנאה כזאת לא ראיתי בחיים שלי. אני לא מוכן אפילו לשים את הידיים שלי פה בנושא הזה'. ואז הוא עזב ופרש מהסיפור הזה של הגישור.

מר אבי גרובר: אל תספר לי סיפורים על שנאה.

מר יעקב קורצקי: אתה מוביל את השנאה הזאת. שנאת חינם.

מר אבי גרובר: דמגוגיה הכי זולה שיש. אנשים שגרים בית ממול

אומרים שהם שונאים? 40 שנה אנשים גרים מול הבניין הזה.

מר יצחק רוכברגר: אבי, אני מבקש ממך, אני אוציא אותך, אני לא

רוצה לעשות את זה. אתה מפריע.

- מר אבי גרובר:** עזוב, הוא אומר לי שנאה ושנאה.
- מר יצחק רוכברגר:** כי זה בינינו, גם גריידי צודק, זאת לא אהבה. אין פה אהבה.
- מר אבי גרובר:** יש פה חרדים, עשו שטויות, עשו דברים-
- מר יצחק רוכברגר:** תגיד לי, אלה חרדים?
- מר אבי גרובר:** אז אחת אמרה לך משפט מטומטם ופסול בחדר, אז כל התושבים האלה ככה?
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אלה לא חרדים.
- מר אבי גרובר:** לא, באמת. אחת אמרה לך שטות, אז כל השכנים?
- מר חיים חשטא:** אחת אמרה את השטות שכולם חושבים.
- מר אבי גרובר:** לא נכון. אל תגיד מה אנשים חושבים.
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, אתה מייצג ארבעה אנשים.
- מר שמואל גריידי:** אבי, אני לא אוהב לצעוק ואני גם לא אצעק.
- מר אבי גרובר:** הולכים להתפלל בבתי כנסת האלה.
- מר שמואל גריידי:** מה עם בית הכנסת הרפורמי שהקימו אותו ליד נחל קדרון שם? הקימו שם מבנה בגודל כפול ומכופל, אף אחד לא דיבר על השימושים. ודרך אגב, אחד השימושים שהיה בבית הכנסת הרפורמי – גן ילדים. גם כן, דיברו על זה. אני זוכר את זה כחבר מועצת העיר. אני לא חושב שכל מבנה ציבור היום שמוקם ברמת השרון יש לו את השימושים שלו, יש לו את הייעודים שלו. אז בית כנסת דורש אולם, בית כנסת דורש שירותים, בית

כנסת דורש גם חדר לגבאי, חדר לרב. אין מה לעשות, זה המצב. אני מציע לך לגשת לכל עיר באזור ולראות איך בונים בית כנסת. אם אתה בונה בית כנסת במתכונת הנכונה, אתה יכול היום לעשות את הכל. את כל האירועים שלך, אף אחד לא מפריע לאף אחד. יושבים שם לסעודה שלישית, יושבים מחוץ לבית הכנסת, כל האירועים מחוץ לבית הכנסת, אין להם מקום אפילו להיכנס, אין מקום אפילו לעבור במעברים, הכל צפוף שם.

מר אבי גרובר: אבל למה לא משלימים את התהליך עם התושבים?
למה אתה משאיר קבוצה אחת בחוץ?

מר שמואל גריידי: לפעמים אני חושב שהגיע הזמן לעצור-

מר אבי גרובר: מתי בפעם האחרונה ישבו בעירייה עם התושבים?

מר יצחק רוכברגר: תן לו לדבר.

מר יעקב קורצקי: את האמת, זה לא מוגזם כל הסיפור הזה של בית הכנסת הזה? את האמת.

מר יצחק רוכברגר: הוא לא יענה לך. הוא יגיד לך מוגזם?

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אין פשרה – תביא את זה חודש הבא.

(מדברים ביחד)

מר יצחק רוכברגר: לא יהיה חודש הבא, הם רוצים להרוויח זמן ולדחות כל הזמן. אתה. רגע, שמוליק לא סיים. קורצקי, אני אתן לך לדבר,

די.

- מר יעקב קורצקי:** הנה, הוא אמר שהם רצו והם לא עשו.
- מר יצחק רוכברגר:** משה, בצעד חריג אני אתן לך אחר כך לומר כמה מילים.
- גב' שירה אבין:** אבי, אתה מבקש עכשיו חודש. הנושא הזה לפני חודשיים כבר היה צריך לעלות ולפני חודש גם. אז אם כל כך רציתם והיה את החומר, יכולתם לשבת ולדבר על זה.
- ד"ר יונה ברגור:** אי אפשר. מפני שהעירייה מסרבת לתת...
- גב' שירה אבין:** למה? הוא ישב לפני זה גם בלי.
- מר אבי גרובר:** אני בשלוש השנים האחרונות, אני מאז שאני פה, אני כבר לא חלק מהעותרים.
- גב' שירה אבין:** אבל גם כשראית את הנושא לפני הישיבה יכולת לבוא ולהגיד את זה. למה להגיד את זה היום?
- מר אבי גרובר:** אני לא מוביל תהליכים מטעם העירייה, אני עוד לא ראש העיר, מה לעשות.
- מר יצחק רוכברגר:** אם הם היו רוצים הם היו באים לראות, הזמנו אותם לקבל-
- ד"ר יונה ברגור:** הם ביקשו לקבל, הם לא קיבלו.
- מר יצחק רוכברגר:** תעשה לי טובה, יונה, זה לא נכון.
- עו"ד מיכה בלוס:** הם לא צריכים לקבל.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל הם יכלו לבקש, הם לא ביקשו.

- מר אבי גרובר:** הם ביקשו ואמרו שאי אפשר לתת להם.
- (מדברים ביחד)
- מר אבי גרובר:** הם ביקשו ממך, מהעירייה, לקבל. אתה סירבת לתת להם.
- מר שרגא קירשנר:** רבותיי, אתם מוכנים לתת לשמוליק גריידי לדבר?
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, אני אומר לכם די, תקשיבו טוב. הוא מייצג אותם, הוא היה יכול לתת להם את זה אם הם היו רוצים לראות את זה.
- מר אבי גרובר:** אני תושב כמו כל התושבים.
- מר טל עזגד:** רגע, אבי.
- מר יצחק רוכברגר:** לא, אי אוציא אנשים החוצה.
- מר טל עזגד:** אני רוצה להגיד לך מילה. אני יוצא החוצה, אני אגיד לך גם למה. אני רוצה לצאת, כי לא יכול להיות שהדיון הזה מתנהל כששומעים פה רק את מר ברגור ומר גרובר. אנחנו כולנו רוצים להביע את דעתנו. או שאתה נותן לנו לפי סדר וכל אחד בזמן שלו, או שאנחנו פשוט נקום. כי אי אפשר לדבר. אנחנו את הזמן שלנו מבזבזים על הויכוחים שלהם.
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיבו טוב, אני אומר לכם עכשיו, חבריי לקואליציה. אתם לא מעירים יותר הערות. מי שרוצה לדבר ידבר בתורו, אני לא מגביל אתכם, יש לכם 10 דקות לדבר, זה בסדר. אתה דיברת כבר 12 דקות.
- מר חיים חשטא:** אבל דיברו. הצבעה.

מר יצחק רוכברגר: חשטא, אתה אמרת שאתה לא יודע לקרוא בלי נקודות, גם אתה לא מבין מה אני אומר? חכה, תקשיב. אם תרצו אתם לדבר תוכלו לדבר. אם תרצו, אתם לא חייבים לדבר. אבל מבחינתכם, אני מבקש להפסיק להעיר הערות ביניים. אני לא רוצה להיגרר למצב שאני אצטרך להוציא. באמת, אני מכבד אותך. אתה יודע, אפשר להתווכח, לומר מילים. תודה. שמוליק, בבקשה.

עו"ד מיכה בלום: רגע, מותר רק הערה קטנה? הם ביקשו לראות טיוטה לפני שאנחנו חותמים. ואת זה, כאשר עירייה מנהלת בעצמה בעצם את המשא ומתן לתוך ארגוניה ומנסה לגבש הסכם, היא לא צריכה להתייעץ עם גורמים חיצוניים לגבי אותו הסכם. אנחנו רשאים להראות להם אחרי החתימה של ההסכם הזה, הם רשאים לפי חוק חופש המידע לפנות לעירייה ולקבל את ההסכם.

מר שמואל גריידי: לסיום, אני מברך על האישור של חוזה הפיתוח וחוזה ההקצאה. אני מבקש ממך, חבר המועצה אבי, שהיה שותף להתנגדויות לאורך כל הדרך, לנסות להרגיע את הרוחות בצד השני. אני חושב שהכוונות פה של כל האנשים שנמצאים כאן, מתפללים בבית הכנסת, חברי המועצה פה שחושבים שהגיע הזמן אחרי שמונה שנים לרדת מהסיפור הזה ולנסות להרגיע את הרוחות, ואני בטוח שיש כוונות טובות לשני הצדדים, אם אתה תצליח ותתערב, אני בטוח שאתה תצליח להגיע לבנייה בפרק זמן של חצי שנה, שנה, ובא לציון גואל.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. מי רצה לומר עוד משהו?

מר שרגא קירשנר: תראו, אני נולדתי פה, ואני זוכר את בתי הכנסת האלה, את שניהם, גם את האשכנזי וגם את הספרדי, מהילדות שלי. בשניהם,

אני גם למדתי בגן, לא בגלל שאני ממשפחה דתית אלא בגלל שזה היה הגן הכי קרוב לבתי, אז למדתי גם בגן דתי. אני בשניהם הסתובבתי ובשניהם ישבתי ולמדתי גם תורה וגם משנה וגם גמרא, ואני לא חושב שזה היה פסול. היו שם סעודות שלישיות והיו שם חגים ואני חושב שזה היה יפה מאוד. בגדול, יש שם בתי כנסת, זו משבצת חומה שהוקצתה לבתי כנסת ומותר לבנות שם בתי כנסת, ואני לא מבין את כל הויכוח הזה על איזשהו חוזה פיתוח ועל איזשהו התנגדויות שיהיה פה החדר הזה או שם יהיה החדר הזה. מי שקנה שם ומי שבנה שם, בתי כנסת עמדו שם הרבה לפני הבניינים. אז אני מכבד את השכנים, אני חושב שזכותם לגור שם, אני חושב שמי שקנה שם דירה יודע בדיוק איפה הוא קנה את הדירה, הוא לא ציפה שבעקבות הדירה בית הכנסת יעמוד שם ויירקב כבניין, אלא ברור שיעמוד שם בית כנסת ויתפקד. ואני חושב שזה קצת מביש, בדיוק כמו שקורה בבית שמש, זה קצת מביש לנהל על הדבר הזה ויכוח שנמשך שמונה שנים. אני חושב שזה איום ונורא. פשוט איום ונורא.

ד"ר יונה ברגור: אתה לא מתבייש להשוות? יש גבול. מול היריקה החוצפנית על ילדה בת 12? איך אתה לא מתבייש להגיד כזה דבר?

מר שרגא קירשנר: אני לא מתבייש. אני לא ראיתי דיון בבניין שהוא בניין דת, שהוא חלק מהמסורת שלנו, שנמשך כל כך הרבה שנים.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מבין איך שרגא מעיז להשוות את אלו שהלבישו את ילדיהם במדי השואה.

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אני רוצה להצטרף לדברים של שמוליק ובאיזשהו מקום לברך על העניין הזה. לא יכול להיות שהדבר הזה נמשך כל כך הרבה

שנים. אני לפחות שמונה או שמונה וחצי שנים מכיר ושותף קצת לכל המהלכים. אני רוצה להגיד לכם, אבי, כמו שאמר שרגא – החדר לפה, החדר לשם. מטר לפה ומטר לשם, אנחנו כבר נוכחנו לדעת במדינת ישראל, ואולי אפילו גם ברמת השרון, שאם רוצים להקים ישיבה אפשר להקים אותה גם בלי מבנה.

ד"ר יונה ברגור: וגם בלי אישור.

מר טל עזגד: לכן הדבר הזה צריך להיגמר. אני סומך על באי בית הכנסת ועל הוועד הנוכחי שישכיל לנהל את הדבר הזה כמו שהם ניהלו את כל המהלכים עד היום. צריך להיות מספיק אמיצים לקבל החלטה ברגע האמת, גם אם היא לכאורה לא כל כך פופוליסטית. לכן, הסאגה הזאת צריכה להסתיים ולהפסיק לעשות את הפוליטיקה על הגב של הסיפור הזה. כי פוליטיקה זה מאוד קל לעשות. אפשר למשוך את זה עד הבחירות, אני אראה לך איך מקימים תנועה נגד בית הכנסת, איך עושים כל מיני מעשים פוליטיים כאלה ואחרים ונורא מצליחים. זה לא מה שאני הייתי רוצה שיקרה פה. אני סמוך ובטוח, אתה הרי בעוד שנתיים מתכנן להיות ראש העיר הבא. אז אם ייפתח שם בצורה כזאת-

מר יצחק רוכברגר: רגע, מה איתי?

מר טל עזגד: אני רק רוצה להגיד לו שאם הוא יצלח, שאם תיפתח ישיבת הסדר שם, תהיה לך את כל הלגיטימציה גם לסגור אותה.

מר יצחק רוכברגר: לפני שאני מסיים את תפקידי, אני רוצה לאשר את זה.

מר יעקב קורצקי: רגע, יונה, בוא בנימה טובה הפעם. כן, יונה.

ד"ר יונה ברגור: אתה נותן לי רשות?

מר חיים חשטא: אני לא אהבתי את ההשוואה שאבי אמר שתי קבוצות. אין קבוצות. בית כנסת זה של יהודים, של אנשים יהודים כמו שברגור אומר, שעשו ועשו. יהודים זה יהודי אחד, אין דתי חילוני. תראו את זה ביום כיפור ובראש השנה ובאים לשם כולם, והם מסורתיים, הם לא חרדים. וזה בית כנסת שלנו. לא שלו ולא של אף אחד. של כולנו.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה רק לענות לשרגא, לא על ההשוואה שלו. הסיבה שמתקיים דיון כזה, לפי תפיסתי, היא החשש הגדול שאיזיק אמר אותו בצורה מפורשת, אבל עדיין קיים חשש שבתהליך הזה, בסופו של דבר המקום הזה ימצא את עצמו עם ישיבה, כולל-

מר יצחק רוכברגר: לא יהיה דבר כזה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתה יודע איזה טלפונים קיבלתי? אתה יודע איזה איומים קיבלתי? על הבריאות של הבנות, על הילדים שלי איימו.

מר יצחק רוכברגר: אתה מאמין? אמרו אלוהים, אתה מאמין בזה? אם היית מאמין היית מפחד. אתה לא מפחד. אני אומר לך עכשיו ואני אחזור ואני אומר. אני אמליץ למליאה לאשר את חוזה הפיתוח ואת חוזה ההקצאה בחום ואפילו בהתלהבות. יחד עם זאת, לכשיצטרך להיחתם הסכם הוא יעוגן אחד לאחד. אני אומר לך, יהיה עוד, אם צריך עוד פעם אז יהיה עוד הסכם אם צריך, שגם אני אפילו אהיה מעורב בו. מתחייב, חד משמעית.

מר גיא קלנר: לגבי מה ששרגא אמר ולגבי מה שאבי אמר, בואו רגע נתעלם מאיפה שממוקם בית הכנסת הזה. אני חושב שיש מקרים שצריך

לעבוד בחוכמה ולא רק בכוח בהקשר הזה. אני לא מכיר לפרטי פרטים את כל ההשתלשלות עם הדיירים ועם השכנים וכיוצא בזה. אבל יש משפט שאני שומע אותו מהעולם שלי, לאו דווקא קשור לעולם של דת ומסורת, שבית כנסת לא בונים ביום כיפור, בהקשר הזה. בית כנסת, לצורך העניין, רוב ימות השנה משמש קהל יחסית מצומצם של מאמינים ושומרי מסורת. האיזון ברמת השרון ובשכונת הדר בפרט צריך להישמר. חייב להישמר. אם יש הבטחה של ראש העיר, העניין הוא לא נדל"ני בעיניי, העניין הוא מהותי. אם האיזון הזה, על אף אישור תכנית הפיתוח, נשמר – אשרינו. על הכיפאק, הכל בסדר. ראש העיר הצהיר, הכל בסדר. כל מה שרק צריך בעיניי להיות הקו המוביל של המסקנה של הישיבה זה שהאיזון הזה נשמר. אני לא יודע כמה הקבוצה הזו, אני לא מכיר אותה בכלל, שאבי מדבר בשמה או שמדבר איתה, אין לי מושג. ארבעה אנשים, 100 אנשים, 300 אנשים. אבל אם יש שם קבוצה של אנשים שגרה סביב בית הכנסת והנושא הזה מטריד את יומה והיא גרה בלב העיר רמת השרון, שיש לה צביון של רמת השרון, וזה מטריד אותה – לא הייתי אוטם את האוזניים.

מר יצחק רוכברגר: שמונה שנים לא אטמנו אוזניים.

מר גיא קלנר: מאה אחוז, לא באתי בטענה. אם ניסו ולא הצליחו והגיעו לנקודה, וזה המקסימום שאפשר לעשות – על הכיפאק. כל מה שרק צריך לשמור זה על האיזון המהותי של ההתנהלות בתוך המבנה. אם זה קיים אני בעד.

מר יעקב קורצקי: אני יכול שניים-שלושה משפטים?

מר יצחק רוכברגר: לכבוד לי אפילו.

מר יעקב קורצקי: אז אני כבר פניתי אליך ואמרתי לך בקשר לרמת

השרון, אנחנו חוזרים לפני ארבעים שנה וזה. רמת השרון מתפתחת, והיום, ברוך השם, יש קרוב ל-50,000 תושבים, וגדלים פה מגדלים, ואנשים שרוצים לעשות בר מצווה לילד, בית הכנסת הזה לא רק שהוא קטן, זה לא מתאים. באה לשם אוכלוסייה מכובדת, אנשים, אתה צריך לתת להם את הצרכים, כמו שאנחנו היום משקיעים בבית יד לבנים, שזה לא היה מבנה ראוי, היום אנחנו משפצים, אז אנחנו גם לנושא הזה, אני ביקשתי מאיציק אפילו לעשות עוד בית כנסת ספרי ברמת השרון, באזור המערבי. זה קצת קשה, צריך למצוא. אין, יש שם בחגים, אנחנו פותחים, יש שלושה לוחות כשכל שלוש הלוחות מפוצצים. בשבתות, כשיש איזה משפחה קצת יותר גדולה, אין מקום לאכלס. אין. אז מה עושים? צריך לתת שירות לתושבים. זה לא שייך לדתיים, לא דתיים. כמו שאני הסכמתי ישר לבית יד לבנים וכל החברים הדתיים פה ישר הצבענו כי צריך את זה. צריך את הדבר הזה.

מר יצחק רוכברגר: אתה עדיין לא רוצה לדבר משהו? בבקשה. אל תתרגש אבל, כשאתה מתרגש אתה מדבר שטויות.

משה-נציג סוכת שאול: אני רוצה להודיע לכם, זה לא רק שמונה שנים, אנחנו 15 שנים, איציק עוד היה יושב פה, אנחנו עם פיחוטקה היינו באים לפה. רבותיי, אנחנו סך הכל באנו לקראת השכנים, אנחנו לא מרוצים ממה שאנחנו בונים היום, הכניסו אותנו לאדמה, שתדעו את זה, זה לא מה שאנחנו רוצים ולא מה שרצינו. בינתיים באנו להסכם עם כל השכנים והם מסכימים לזה, הסכימו עם זה, אבי פה צועק בשביל לחמם אווירה ואני לא יודע בשביל מה. אנחנו הלכנו לשכנים, לא פעם ולא פעמיים, שנה וחצי מרחו אותנו, מיכה אמר את האמת, רק מושכים ומושכים ומחפשים בעיות לא לבנות. רבותיי, אני מזמין אתכם יום שבת אחד תבואו אלינו, תראו, אנחנו ברחוב. אין בית כנסת. אני רוצה שמישהו אחד מהאנשים פה יבוא אלינו ביום שבת וילך

לשירותים.

מר טל עזגד: מכירים את המבנה.

משה-נציג סוכת שאול: פעם אחת שהגענו סוף סוף למקום הזה, ומנסים בכל כוחנו לעשות משהו קטן, זה לא משהו גדול, רבותיי. אנחנו בונים דבר מאוד מצומצם וקטן. רצינו לבנות גדול, אבל השכנים לא נתנו. באנו לקראתם, מה שנתנו נתנו. 8... נתתי להם גובה לבית כנסת, אז מה הם רוצים עוד הלאה? רוצים למשוך ולמשוך ולמשוך? קודם כל, אני מודה לכל המועצה בעיריית רמת השרון שסוף סוף, אחרי 17 שנים הגיעו למסקנה שלנו מגיע פינה. והשכנים הנחמדים האלה גם כן, כמו שהוא אמר, רבותיי, לא יכול להיות דבר כזה. כל מי שקנה בית ידע שיש בית כנסת פה. העולם מתקדם, בית הכנסת שלנו הולך אחורה ולא לבנות חדש? לא לטפל בבית הכנסת? לא יתכן דבר כזה. אני רוצה לומר לכם שברמת השרון לאט-לאט מתאסף המון ספרדי ואין לנו מקום. לא רק ביום הכיפורים, גם ביום חול. אין לנו מקום להתפלל, מתפללים ברחוב, שזה מפריע לשכנים יותר.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. חברים, אני מבקש לאשר את חוזה הפיתוח וחוזה ההקצאה לבית הכנסת ברח' רבנו תם 4 ברמת השרון, של בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון, עמותה רשומה 580299600 בגוש 6417, חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619). אני מבקש לאשר את אישור החוזה. מי בעד?

גב' פרח מלך: 9 בעד.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? גרובר נגד. מי נמנע? ברגור נמנע. תודה רבה.

החלטה מספר 216: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1, נמנע – 1) חוזה פיתוח וחוזה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).

ד"ר יונה ברגור: בתור נמנע אני יכול לנמק, נכון?

מר יצחק רוכברגר: נכון. למדת את השיטה.

ד"ר יונה ברגור: מאוד רציתי להצביע, נטיית הלב שלי היתה להצביע נגד, אבל אין לי סיבה.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לומר לך, אני מעריך את זה, זה לא מובן מאליו. אני מכיר את הגישות, את התפיסה שלך, ואני אומר לך, אתה יודע מה, אני מעריך את זה. תודה רבה, חברים, שיהיה לכם בהצלחה.

4. אישור קביעת שיעור הנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012 יעמוד על 1%.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשר את קביעת שיעור הנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012 שיעמוד על 1%. יוצג ע"י גיל גורדון. בבקשה, גיל.

מר גיל גורדון: לפי חוק ההסדרים, סעיף 3 א', ניתן לתת הנחה בנושא של תשלומי ארנונה בהוראות קבע עד 2%. זה אומר שזה יכול להיות גם אפס, וכל המרווח עד 2%. עד השנה הזאת נתנו את כל ההיקף כולו. הלכנו ועשינו בדיקה מה קורה עם ערים דומות וקרובות אלינו. בהרצליה נותנים הנחה של 1%, רעננה 1%, פתח תקווה 1.5%, כפר סבא עד שנת 2011 היה 1%, עכשיו ירדו ב-2012 לאפס. רמת גן 1%, ראשל"צ 1%, ראש העין אפס, נס ציונה 1%. בקיצור, מה שפחות או יותר מקובל זה סביב ה-1%. אנחנו הבאנו את הנושא הזה לדיון-

מר שמואל גריידי: לא היה פעם אצלנו 3%?

מר גיל גורדון: לא. המרווח הוא עד 2%. החוק שאני קורא זה מ-1993.

???: זה היה לפני הרבה שנים יותר גבוה.

מר גיל גורדון: לפני 1993 אולי. כמו שאתם רואים, למעשה במידה ונוריד את זה מ-2% ל-1%, זה שווה 800,000 ₪. סך הכל ההנחות האלה, השווי שלהן נכון להיום 1.6 מיליון ₪. ההנחה שלנו שאנשים עושים את זה בעיקר מטעמי נוחות, שנוח להם לעשות את זה. אנחנו מעריכים שאם נוריד את האחוז זה לא יוריד משמעותית את אלה שעושים הוראת קבע, ולכן זה יביא לקופת העירייה 800,000 ₪. בדיון שעשינו לגבי תקציב העירייה ל-2012 עלו כמה נושאים שהם שונים מהשנים הקודמות. ראשית, הנושא של רפורמה שעושים בתחום החינוך, שאחת מהן זה אופק חדש-

מר יצחק רוכברגר: מה זה רלוונטי?

מר גיל גורדון: זה הסיבה שאנחנו עושים את זה.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד את הסיבות, אתה רק תציג את מה אתה מבקש.

מר גיל גורדון: מהסיבה הזו אנחנו ביקשנו להוריד את זה, כדי שיהיה לנו מקור הכנסה נוסף.

ד"ר יונה ברגור: לאפס?

מר גיל גורדון: לא לאפס, ל-1%. ואז זה ייתן לנו מקור בתקציב של 2012.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לומר כמה מילים. כשגיל בא ודיבר איתי על הנושא הזה, אני רוצה שתדעו, אנחנו נקיים הרי דיון בשבוע הבא לגבי אישור התקציב הרגיל ותקציב פיתוח. יש מטלות שהוטלו עלינו השנה, כמו למשל על נושא של אופק חדש וחוק נהרי ועוז לתמורה, שהטיל עלינו מטלות כבדות מאוד. אנחנו, אתם יודעים מה, אני יכול לומר אני, באופן סיסטמטי, מזה שמונה שנים, לא הבאתי למועצה העלאת ארנונה. אני גאה בכך. ואני מדגיש עוד פעם – לא הבאתי העלאת ארנונה. יתירה מכך, כשכל המדינה מדברת היום על אגרת שמירה, לגבות מהתושבים אגרת שמירה, עיריית רמת השרון לא גובה אגורה אחת בגין אגרת שמירה ולא גבתה אגרת שמירה מאז תקופתי. לא רק זה, כל הפיתוח שאנחנו עושים בעיר, כל הכבישים, המדרכות, תאורה, גינות, כל מה שיש, שבילים, אבנים משתלבות, כל מה שאנחנו עושים – שמונה שנים אנחנו לא גובים מהתושבים שקל אחד. יש רגע שבו אתה צריך להתייעל ככל שרק ניתן, והנושא הזה זה בסך הכל איזושהי פריבילגיה שנתנו אנחנו. זה לא שאנחנו מעלים, חלילה. ממש לא. אנחנו מציגים את זה כפי שהציג את זה גיל לגבי ההנחה. בכל האזור שלנו זה עובד בערך בשיעורים האלה, אנחנו נותנים הנחה, במקום 2%, 1%. מי שרוצה. זה רק הוראת קבע.

אנחנו לא מטילים מטלה על אף אחד, אנחנו לא משיתים איזושהי התחייבות. שום כלום. פשוט מצמצמים ב-1%. יחד עם זאת, חייב להדגיש, וזה אליך, שרון יונתן. כן, אליך, תראה, אני נותן לך את הכבוד, כי אני גם מתייחס אליך ברצינות וגם לעיתון, למקומון. אתה יכול לצחוק, כי אתה כבר אמרת לו מה לענות הרי. תתייחסו ברצינות לעובדה שברמת השרון לא מעלים ארנונה שמונה שנים.

מר אבי גרובר: הארנונה עולה, מה זה לא מעלים?

מר יצחק רוכברגר: לא מעלים.

מר אבי גרובר: 3.5 זה לא יעלה השנה?

מר יצחק רוכברגר: לא ביקשנו להעלות ארנונה. לא ביקשנו שמונה שנים להעלות את הארנונה. אנחנו נותנים וברוח לב. חוק ההסדרים זה חוק, אין מה לעשות.

מר אבי גרובר: אבל הארנונה עולה.

מר יצחק רוכברגר: קשה לך לעכל את זה.

גב' שירה אבין: אנחנו לא מעלים מעבר.

מר גיא קלנר: בפורום הזה ובבניין הזה זה לא עלה.

מר יצחק רוכברגר: חוק ההסדרים זה משהו אחד. אנחנו לא מעלים, לא ביקשנו להעלות והכל אנחנו נותנים ברוח לב. אני מבקש בסך הכל לגבי הנושא הזה, אם יש למישהו שאלה שישאל. אני חושב שהעסק ברור אבל. כן, בבקשה יונה.

ד"ר יונה ברגור: 800,000 ₪ שמרוויחים בהקטנת שיעור ההנחה, זה

רבע אחוז מתקציב העירייה. זה כלום לעומת אותה אוכלוסייה שמקבלת אחוז שלם הנחה. כלומר, יש פרופורציה מסוימת. אתה מעלה לאוכלוסייה ב-1%, מי שמשמש בהנחה הזו, בשביל שהעירייה תרוויח רבע אחוז.

מר יצחק רוכברגר: זה לא הנחה לנזקקים. זה הוראת קבע. כולה

הוראת קבע. אז אל תשלם בהוראת קבע, תשלם שוטף.

ד"ר יונה ברגור: אל תשלם הוראת קבע, אבל אתה מעוניין בהוראת

קבע.

מר גיל גורדון: למתחם לאמנויות הוספנו 800,000 ₪, אותו סכום.

ד"ר יונה ברגור: כל מה שאני רוצה להגיד, שאני לא בטוח ששווה

בשביל 800,000 ₪, שזה רבע אחוז מתקציב העירייה, לשנות את כללי המשחק.

מר שרגא קירשנר: לטובת החינוך. תוסיף לטובת החינוך.

ד"ר יונה ברגור: שום טובה. מה זה טובת החינוך? זה לא ייעודי.

מר יצחק רוכברגר: זה לא ייעודי.

מר אבי גרובר: אני חושב שהנושא הזה היה צריך לבוא במסגרת

הדיון בתקציב בשבוע הבא ולא להביא את זה כאן. כי באיזשהו מקום אומרים לנו שמצד אחד צריך להוריד כי נוצר לנו איזה מצב שיש לנו קצת מחסור בתקציב ולכן צריך להביא את העוד 1%.

מר יצחק רוכברגר: אין לנו מחסור בתקציב, אנחנו בסך הכל רוצים

לעבוד נכון ולדייק.

מר אבי גרובר: 'נוכח הקשיים התקציביים הצפויים בשנת 2012

מבקשת העירייה לאשר'. מנמקים את זה בקשיים. לכן היה צריך לעשות את הדיון הזה במסגרת התקציב, שאז אפשר לבוא ולבחון ואלי יש מקום.

מר גיל גורדון: זה הופיע בתקציב, למה לא דנת בזה?

ד"ר יונה ברגור: זה לא הופיע בתקציב.

מר גיל גורדון: הופיע. תקרא את הביאורים בתקציב, זה מופיע.

ד"ר יונה ברגור: 2%.

מר גיל גורדון: לא. תקרא את הביאורים.

מר אבי גרובר: אני לא רוצה עכשיו להיכנס לכל הדיון השלם.

מר אורן ברעוז: אפשר רק לעדכן ששר הפנים אישר ל-4 ערים

להעלות את הארנונה רטרואקטיבית מתחילת 2011.

מר יצחק רוכברגר: גם אנחנו?

מר אורן ברעוז: לא, אנחנו לא.

מר יצחק רוכברגר: כי לא ביקשנו.

מר אורן ברעוז: אז זה 12% העלאה מהשנה. אז פה אנחנו רק

מורידים להם 1% הנחה.

מר אבי גרובר: בגדול, זה פשוט עוד תשלום שמשיתים על

התושבים. אני חושב שהיה אפשר להימנע ממנו.

מר גיא קלנר: זה שטויות מה שאתה אומר עכשיו.

- מר יצחק רוכברגר:** למה ויכוח?
- מר גיא קלנר:** כי חבל, הוא לא מדייק.
- מר שרגא קירשנר:** אנחנו לא מחויבים לתת הנחות.
- גב' שירה אבין:** שנים אנחנו לא גובים עוד כסף מהתושבים.
- מר יצחק רוכברגר:** מה אתה רוצה שהוא יעשה? יש לו הזדמנות לבוא להגיד.
- מר גיא קלנר:** חבר אופוזיציה נהדר הוא כזה שמפרגן כשצריך ותוקף כשצריך. הוא עושה את זה תמיד בטייס אוטומטי.
- מר יצחק רוכברגר:** גרובר זה קצת בעיה.
- מר שרגא קירשנר:** בואו נפסיק עם הדיון הזה, שיגיד את דעתו.
- מר יצחק רוכברגר:** חברים, מי עוד?
- מר גיא קלנר:** אני רוצה להגיד משפט.
- מר אבי גרובר:** לא גמרתי את המשפט. לקיים על זה דיון רציני אי אפשר עכשיו, כי לא דנים בכל הסל הזה של התקציב. אני חושב שמה שהעירייה היתה צריכה לעשות זה בדיוק הפוך. לבוא לפרסם חזק את הנושא שיש הנחה, שיש 100%, לדחות את זה לתושבים, שהתושבים ישלמו את הכסף, ואתה, כשיהיה לך את הכסף, רק על תשלומי הריבית יכול להיות שאתה יכול לעשות את הסכומים האלה, כשהכסף אצלך יכולת להשקיע אותו ולעשות את זה. ולא להשית למעשה בהיקפים עוד תשלום על התושבים.
- מר יצחק רוכברגר:** אתה לא משית על התושבים, תדייק.

מר אבי גרובר: אתה משית. אם נתת להם 2%-

מר יצחק רוכברגר: נתת להם ואתה לא חייב לתת להם. אני נותן להם מעל ומעבר. למה אתה לא מברך אותי כראש רשות שאני לא מביא למועצה למשל שיש לי עכשיו אפשרות, למה אתה לא מברך אותי על זה שאנחנו לא לוקחים אגרת שמירה? למה? תברך, תגיד פעם מילה טובה. למה?

מר אבי גרובר: אתה הרשות העשירה בארץ, ואם אתה לא יכול להסתדר בלי אגרת שמירה אז אתה בבעיה.

מר יצחק רוכברגר: אז אני לא בבעיה, אתה רואה? אבל תברך, תגיד וואלה, כל הכבוד. מה קרה, עולה לך בבריאות?

גב' שירה אבין: אפשר להעלות גם את הארנונה. אנחנו בוחרים לא.

מר יצחק רוכברגר: קלנר, קדימה, סיימנו, הלאה.

מר גיא קלנר: רק משפט אחד. החצי השני, זו שטות גמורה לטעמי להגיד שאתה גוזל פה מהתושבים על הוראת קבע. בחייאת אבי, יש גבול גם. על מה מדברים בכלל? להנמיך את גובה ההטבה בהוראת קבע? לקחו מהתושבים? גזלו מהתושבים? דבר בטעם, זה יהיה יותר לגיטימי.

מר אבי גרובר: אני אבוא אליך לשיעורים על טעם וריח.

מר גיא קלנר: כדאי לך, אני עושה בזול. מה שכן, הדבר היחיד שהייתי שוקל ולוקח אותו קצת בין המילים אולי שלו, אני לא זוכר מי דיבר על זה, של אבי, זה האם הצורך בלהפעיל משאבים בלגבות את הכסף הזה, זאת אומרת הנוחות שבהוראת הקבע והזרימה של הכסף כטייס אוטומטי ולהפעיל גבייה ואולי לא ישלמו ואולי לא יודע מה, רק את זה הייתי שוקל

כנגד האחוזה הזוה. שום דבר אחר.

(מדברים ביחד)

ד"ר יונה ברגור: האם 800,000 ש"ח שווים את השינוי במדיניות?

מר אורן ברעוז: איזה טרחה? מי שנוהג לשלם מראש לשנה לא ישלם

פתאום? נו, באמת.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לאשר את גביית שיעור ההנחה-

ד"ר יונה ברגור: רגע, איציק, אתה לא שוקל את זה עוד פעם?

מר יצחק רוכברגר: שקלתי.

ד"ר יונה ברגור: זה מה ששווה, 800,000 ש"ח, בשביל לשנות מדיניות?

מר יצחק רוכברגר: יונה, שמעתי אותך.

ד"ר יונה ברגור: אני לא רוצה להצביע נגד.

מר יצחק רוכברגר: אל תצביע. זה לא משנה שום מדיניות. אני מבקש

לאשר את שיעור ההנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012. השיעור

יעמוד על 1%. מי בעד?

גב' פרח מלך: 9.

מר יצחק רוכברגר: נגד או נמנע? נגד. 2 נגד.

5. דיון בדו"חות ביקורת משרד הפנים לשנת 2009-2010.

7. דיון בדו"ח הביקורת של רו"ח מטעם משרד הפנים לשנת 2007 על פי ההנחיות בסעיף ב' במכתב משרד הפנים.

מר יצחק רוכברגר: הונחו בפניכם שני דו"חות ביקורת של משרד הפנים עם הערות, עם תיקון ליקויים מינוריים. אני חושב מינוריים ביותר.

מר אבי גרובר: איציק, לא הונח דו"ח הביקורת. כל מה שהונח זה התשובות שלכם. לא הונח דו"ח הביקורת עצמו, לא הונח פרוטוקול ועדת הביקורת. אני לא מבין למה.

גב' פרח מלך: למה לא?

מר אבי גרובר: כי לא. כי מה שהעבירו זה רק את התשובה של העירייה.

גב' פרח מלך: זו טעות.

מר יצחק רוכברגר: אז יש או אין?

גב' פרח מלך: יש הכל.

מר אבי גרובר: יש הכל אצלם.

מר יצחק רוכברגר: אתם רוצים לקיים דיון נוסף פעם אחרת?

מר אבי גרובר: לא יודע, זה נראה לי קצת לא רציני לדון בזה כשאינן-

- גב' פרח מלך:** בטעות זה נשמט, אני מתנצלת.
- מר אבי גרובר:** אני מעדיף לקיים דיון כמו שצריך ושלא יתקיים כזה דיון שאף אחד לא מבין על מה הוא מדבר.
- מר יצחק רוכברגר:** אני, אני מקבל מה שאתה אומר.
- גב' פרח מלך:** אבי, אתה צודק, אני מתנצלת.
- מר יצחק רוכברגר:** נקיים את זה בישיבה הבאה.
- מר אבי גרובר:** ולהביא גם את 2008.
- גב' פרח מלך:** אין 2008, 2008 כבר עשינו.
- מר אבי גרובר:** לא עשינו את 2008. עזוב, אני חס על המבקר, אבל עזוב.
- גב' פרח מלך:** אין לי דו"חות בכלל.
- מר אבי גרובר:** זה היה צריך להיות נדון מזמן.
- גב' פרח מלך:** היה לנו דיון שבוע שעבר במשרד שלי.
- מר יצחק רוכברגר:** אני חושב ש-2008 קיימנו.
- מר אבי גרובר:** 2008, 2009 ו-2010 לא באו.
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, תבדוק את זה. אתה יו"ר ועדת ביקורת. אני לא יודע. הוגש 2008?
- ערן זמיר:** לא מצאתי את זה, יכול להיות שכן.

- גב' פרח מלך:** ואיפה הדו"ח? יש לך את הדו"ח של 2008?
- מר יצחק רוכברגר:** אז תבדקו.
- גב' פרח מלך:** לי אין את הדו"ח של 2008.
- ערן זמיר** אני אביא לך את הכל.
- עו"ד מיכה בלוס:** אני בטוח שאנחנו ישבנו על זה אז.
- מר יצחק רוכברגר:** אני כמעט בטוח שכן.
- גב' פרח מלך:** גם אני.
- מר אבי גרובר:** כולנו נבדוק עוד פעם.
- מר יצחק רוכברגר:** תבדקו את זה עוד פעם. אני מקבל, היתה פה טעות.
- גב' פרח מלך:** שלא צורף פה החומר. אין בעיה, אנחנו נדון בזה.
- מר יצחק רוכברגר:** בסדר גמור. תם ונשלם, תודה.

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

6. מינויו של מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי (וד"ל) מחוז תל אביב.

החלטה מספר 215: הוחלט לאשר ברוב קולות (נגד – 1) למנות את מר מני בן חיים כנציג העירייה בוועדה לדיור לאומי (וד"ל) מחוז תל אביב.

3. אישור חוזה פיתוח וחווה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).

החלטה מספר 216: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 1, נמנע – 1) חוזה פיתוח וחווה הקצאה – רח' רבנו תם 4 רמת השרון עמותת בית הכנסת הספרדי המרכזי סוכת שאול רמת השרון ע"ר 580299600 גוש 6417 חלק מחלקה 265 (תיק בניין 1619).

4. אישור קביעת שיעור הנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012 יעמוד על 1%.

החלטה מספר 217: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נגד – 2) קביעת שיעור הנחה למשלמים ארנונה בהוראת קבע לשנת 2012 יעמוד על 1%.